

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11

1664.

1^a, b. c. Bornius, Jacobus: Disputatio I et universum
jus judicium commune et Saxonicum. 3 Exempl

1664, 1678 - 1704

2. Bornius, Jacobus: De solutione pupillae ac minorum
rebus et ab eis facta facienda.

3. Brummerus, Augustus: De locatione et conductione

4. Eckelt, Amadens: De Salsiano interdicto.

5. Eckelt, Amadens: De quinquennalibus induciis

6. Eckelt, Amadens: De actione institoria.

7^a et Kuchlerius, Georgius Guilielmus: Jus monetarum.

2 Exempl. 1664 - 1738.

8. Lestruyus, Pompeus Guilielmus: Specimen quaestionum
philosophicarum ex jure collectarum

9. Noricus, Johannes Ernestus: Expositio juridica tit. pactet
et. cod. ad Iltm Vellejanum.

10. Noricus, Johannes Ernestus: De taciturnitate

11. Noricus, Johannes Ernestus: De fictione

1664.

12. Noricus, Johannes Innesius : De aequitate.
13. Romanus, Paulus Franciscus : De societate
- 14² Romanus, Paulus Franciscus : De osculis-
2 2 exempl.
15. Schacher, Christophorus Hartmannus : De legitima pater-
Funs
16. Schacherus, Aniricus : De juramento suppletorio
17. Sprendauerffer, Barth. Leonhardus : De exceptione
18. Sprendauerfferus, ^{Georg. Tobias} ~~Beckh.~~ : Posthumerorum jura
- 19² it Harck, Christophorus Heinrich : Testam. Rubricum ^{Donus}
Saxonicus insigne. 2 exempl.
20. Weire, Christianus : De T. Livii Romanis.
21. Werthern, Gullab, von : De jure precariae.

m

us

168

[Faint, illegible handwriting in a historical script, possibly German or Latin, covering most of the page.]

1664, 5

27

7/

JESU SALVATORE FAVENTE

&

12

Magnifico & Clorum ordine indulgente

DISPUTATIONEM JURIDICAM

De

QUINQVENNALIBUS
INDUCIIS,

Sub

PRÆSIDIO

Magnifici Academia RECTORIS,

VIRI

Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi,

Excellentissimi,

13/

DN. AMADEI ~~ERDZG~~ / Phil. &

17

U. J. D. ac Prof. P. Facult. Jurid. Assessoris, Domini Patroni, Præceptoris, ac Fautoris summo amoris ac honoris cultu devenerandi Publico eruditorum Ex-
amini supponit.

JOHANNES SIGISMUNDUS Sindelfeller)

Dresd. Misn. A. & R.

Ad diem 13. Octobr. Anno 1664.

Lipsiæ in Collegio Petrino.

Literis JOHAN-ERICI HANNII.

Accipite

V I R I

Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi,

Reverende, Prudentissimi, Clarissimi,

DN. MATH. BEECKE / Consul Budisinen-
fium pro tempore Primarie,

DN. JACOB MONGE / U. J. D. celeberrime &
Marchionatus Lusatiae superioris Cancellarie gravissime,

DN. CASPAR ZEDEL / Consul itidem Bu-
disinensium meritisime.

DN. JOHANNES THEZEL / M. P. L. C. &
Scholae Budiss. Rector vigilantissime,

DN. LEONHARDE FRETSCHE / Marchio-
natus Lusatiae superioris Secretarie spectatissime,

DN. GODOFRIED SCHNASSER / J. U. C.
& Practice Budisinenusim felicissime.

Patroni, Praeceptor, Affines, Fautores,
summam observantiam colendi

Has

STUDIORUM PRIMITIAS

in

Arrham

Decentis reverentia & debita observantia

à

Vestro

FINDEKELLERO.

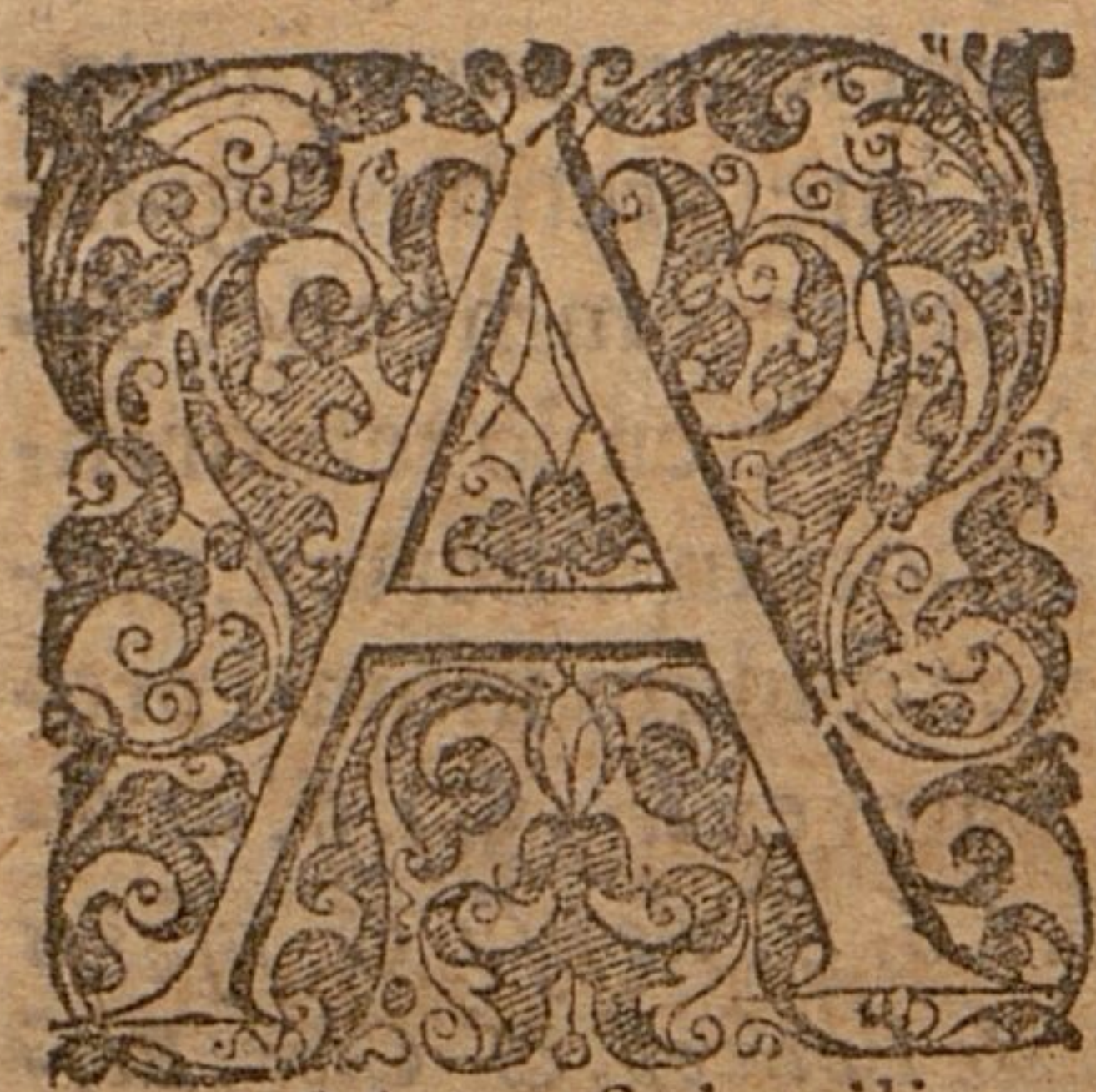

IN
Nomine Ejus

*Qui omnium legislationum principium,
medium & terminus est*

Nov. 109. pr.

PROOEMIUM.

Accedite miseri! accedite infelices, quos adversæ fortunæ casus ad miserabilem paupertatis conditionem redegit! accedite! hic vobis asy- lum; Hic remedium, quo jure à jure tuti esse possitis. Abeant, quos scelera- ta luxuria, nefandaque fallendi ne- quitia de bonis præcipitavit, quibus non asylum, sed exilium, non defensio sed offensio debetur at- que paratur. Asylum est SS. Principis Majestas, ad cujus gra- tiam, gratamque clementiam confugere licet singulis, quibus malitia aditum non recusabit. Accipite ipsi⁹ rescriptum, quod instar murorum Romanorum à violentia creditorum sancti- one munitum est atque defensum. Hujus rescripti beneficia, beneficiorumq; insignes effectus monstrabunt vobis sequen- tes theses, quas pingui Minerva conscriptas lectori candido ex- hibeo & pro tenuitate ingenii defendendas propono. Aspiret divinæ omnipotentia gratia!

A

I. Pri.

Priusquam ad ipsa Moratoria rescripta perveniam varia ejus nomina recensebo. (a) vocantur autem alias etiam dilatoria (b) quinquennales induciæ (c) literæ gratiæ (d) salvi conductus (e) seu securitatis, respiciationis (f) item Moratoria præscriptio (g) à Saxo- nis autem *Eisern Brieff* (h)

- a** (a) Nihil enim teste Comico conducibilius est quam nominum explorata significatio. Illumque, qui alicui rei operam dat, nomen ejus unde descendat, nosse oportet. *arg. l. 1. pr. ff. d. 75. 7.* imò è re est, priusquam ad verborum interpretationem perveniamus, de significatione ipsius tituli cognoscere *l. 1. pr. ff. de reb. cred.* quid ergo me iniquè facturum cogito, utpote qui sim juri deditus, cum ipsis juris interpretibus significationes titulorum juris non negligendas recommendet *Godofr. ad d. l. 1. pr. ff. de reb. cred. lit. e* (b) à differendo remorando, quia exactionem & petitionem creditorum differunt, morantur, hoc est retardant. Quod enim vocabulum morari proprie retardare & differre significet, patet ex *l. 5. §. 1. ff. ut legat. f. fidec. nomine l. 91. §. 1. ff. de V. O. l. 6. ff. de usu & usuris legat. l. 85. §. 2. ff. de R. J. l. 10. in fin. C. de Episcop. & Cler. Besold. Thes. Pract. verb. quinquennal. pag. 359. Speidel. sub. eod. tit. in notab. Anton. de moratorijs rescriptis conclus. 4. num. 16. Wolffrumb. de Jur. princip. conclus. 18. lit. b. Donell. lib. 22. c. 9.*
- c** (c) Quinquennales dicuntur à forma, quia ejusmodi debitori infelici plerumque in spatium quinque annorum conceduntur, intra quod debitum à creditore exigi nequit *l. 4. C. de precib. Imper. offerendis l. fin. C. qui bon. ced. poss.* (in his duabus legibus rescripta hæc moratoria fundamentum suum habere, testatur *magnif. Dn. Carpz. Jurispr. forens. part. 2. Const. 22. def. 29. num. 2. Wolffrumb. de Jur. princ. conclus. 18. lit. b. Hering.*

ring. de fidejuss. c. 5. n. m. 100. Perez. pralect. ad Cod. tit. de prec.
Imp. offer. num. 5. & ^{Eu} benius ad illum lit. d. Ming. de superio-
rit. territor. thes. 74. c^o ntra Fabr. & Cujac.) hinc Phrasis Ger-
manorum quinquennel außbringen/einen Zustandsbrieff erhal-
ten/Reform der Poliley Ordn. de Anno 1548. & renov. de Anno
1577. tit. von verdorbenen Rauffleuten. Schönborn. lib. 5. Polit. c.
26. Besold. Thes. Pract. & Speidel. notab. d. l. Anton. de rescript.
morator. Conclus. 4. num. 16. & 18. (d) Non enim sunt ex me- d
rito, sed impetratâ precipus Principis gratiâ, utpote cujus est,
ut miseris & egenis beneficiis succurrat *Limnaus. lib. 4. Tom. 1.*
Jurispubl. c. 8. num. 331. Anton. conclus. 4. num. 11. (e) In rario- e
ri aliqua significatione. Communiter enim & in generali si-
gnificatione, ille dicitur salvus conductus, qui datur Bannitis
delinquentibus & negotiatoribus per alienas terras. (venien-
tes enim & remeantes omni securitate potiri debêt *l. 3. C. de na-*
vicul. In usitata speciali significatione, ille, qui vocatur *sicher*
Geleit zum Rechten und vor unrechter Gewalt Becht. tract. de
salv. conduct. c. 1. §. 11. & c. 11. & ex eo Weinmann. disput. de re-
script. morat. thes. 1. Anton. conclus. 4. num. 9. 10. (f) miserias f
enim quies lenit *Senec. Med. vers. 258.* dicitur quoque à non-
nullis laxamentum, daß er sich in der Zeit wieder erholen kan oder
zu sich selbst kommen. Sic in hac significatione laxamentum
duum mensium datur tutori ad colligendam pecuniam in *l. 7.*
§. 11. ff. de adm. & peric. tut. videatur Calvinus in Lexic. verb.
laxamentum (g) *l. 8. C. qui bon. ced. poss.* (h) *Hering de fidejuss. g h*
c. 5. num. 102. Besold. Thes. Pract. vers. Eisen werden Spreng. Syn-
tagm. Jurispubl. c. 7. num. 18. Limnaus. dict. l. num. 331. quia
hisce dilatoriis rescriptis duri quasi ferrei & impenitrabiles es-
sent contra creditorium exactiones. hinc autor des *Frosch-*
meißlers. Da bringt der Teuffel aus der Höll/einen Schutzbrieff
mit der Quinquennall / da wird der Fleischmann Stahl und Ei-
sen etc. *ferreum enim esse* significat durum esse ac inexorabi-
lem *Anton. d. l. concl. 4. num. 36.* eodem insignificatu in *Hassia*
A 2 & Thu-

& Thuringiâ dicitur *Eisern Vieh*/*Eisern Rube*/*Rälberre*. (qua
relinquuntur ab his, qui solum vertunt & sine dimissione Do-
minorum in terras alienas migrant) ideò, quod quasi nun-
quam moriantur, & perpetuo durent, propter substitutionem
in locum demortuorum, *Erbard de operis rustic. thes. 30. lit. d.*
Ex illo Anton. dict. conclus. num. 39. Besold. thes. Pract. verbo.
Eisern Vieh.

II.

Synonymiam sequitur definitio. (a) Est autem
moratoria dilatio beneficium à Principe (b) æquita-
tis intuitu (c) petenti, qui casu fortuito damnum pas-
sus (d) datum, ut intra certum tempus (e) dilationem
solvendorum debitorum habeat, nec à creditoribus
ad solutionem compellatur. (f)

^a (a) Ex qua tanquam potissima parte rei vis ac natura rei
investigari potest, *Eberhardus loc. top. 15. sub. definit.* hinc om-
nis disputatio à definitione incipere debet, ut intelliga-
tur, quid sit id, de quo disputetur. *Cic. de offic. lib. 1. §. 7.* Defini-
tio enim nihil aliud est, quam quæ explicat, quid sit res. *Giph.*
^b *in Comment. ad R. J. reg. 202.* (b) Olim quidem soli Imperato-
ri competebat, sed hodiè etiam mediatè Statibus Imperii, *de*
^c *quo thes. seq.* (c) Optimo enim jure & summa æquitate hæc
rescripta miseris debitoribus dari posse probat ratio juris Divi-
ni *Exod. 22. vers. 20. argum. vers. 2. c. 24. Deuter. Syracid. 29.*
vers. 11. Et Humani; tam Canonici *c. rescripta. 25. quest. 2.* quam
Civilis. Jus enim Civile (1.) punitum ulterius puniendum. *l. 2.*
ff. ad L. Pompej. de parridiis & infortunium hominis alio de-
trimento prægravari vetat *l. 28. C. de Episc. and.* (2) ut Cre-
ditor se non acerbum nec contumeliosum exactorem, sed
moderatum & cum efficacia benignum cumque instantia hu-
manum præbeat, præcipit. *l. 33. pr. ff. de usuris* (ad quam le-
gem

gem in notis lit. Z. Godofred. optime refert, ut etiam dilatio fiat) l. 45. §. 10. ff. de jure fisci. Ulpianus monet exactio non extra ordinem sed civiliter fiat l. 23. §. ult. ff. quod met. causa. Quin ipsa æquitas naturalis hoc admittit, cum creditori jus suum non tollatur, sed solum ad modicum tempus suspendatur. In modico autem tempore nihil ferme est præjudicii l. 24. §. 4. in med. ff. Locat. Conduct. Paucorum enim dierum mora non officit, ut recte Godofredus monet ad d. l. lit. a. nec non utilitas creditoris & debitoris hoc requirit, utpote cum & ipsi creditori hisce rescriptis prospiciatur, dum securior fit pro debito per fidejussoriam cautionem. Sic etenim elapso tempore dilationis commodius exigere potest. Hermes fascic. Jurispubl. c. 11. quest. 1. num. 107. Schön. Disput. de rescript. morat. thes. 3. (d) Non enim cuilibet Banckruptori, fallito & decoctori, qui bona holluando perdidere, datur, sed illi soli qui casu fortuito aut sine culpa damnum passus de quo infr. thes. 4. (e) Quod plerumque spacium est quinque annorum, de quo infra. Thes. 7. (f) In his consistit effectus, moratoriarum de quibus thes. ult.

III.

Causa efficiens est Imperator (a) cui jus hoc concedendi moratorias literas olim quidem soli propriè & independenter competebat. Hodie autem conceditur quoque Electoribus, Regibus, Principibus, (b) Civitatibus, (c) sed dependenter (sive fiat volentibus Creditoribus sive nolentibus) (d) hac tamen differentia ut litteræ ab ipso Imperatore concessæ, valeant per totum Imperium, à Principibus verò datæ, in suo tantum territorio, (e) Imò privatis quoque Creditoribus (f)

A 3

(a) Hinc

a (a) Hinc refertur inter Regalia seu reservata Imperii
Spreng. *Synops. Jurispubl. c. 7. p. 203. 204. Gail. lib. 2. obs. 46.*
num. 14. Besold. lib. 1. politic. c. 4. §. 4. num. 15. not. 3. Ming. de
superior. territor. thes. 7 4 Eubenius ad Perez. Comment. in C.
de precib. Imperat. offer. num. 5. lit. d. Anton. de rescript. morat.
concl. 11. Hermes. fascic. Jurispubl. c. 10. num. 106. Weinmann.
d. l. thes. 6. propter legem 2. C. qui bon. ced. poss. l. fin. eod. l. 45.
§. 10. ff. de jure fisci & reform. Polizen / Ord. de Anno 1548.
& 1577. tit. von verdorbenen Rauffleuten / vers. So set-
zen ordnen und wollen wir &c. Aequissimum autem esse
ut Imperator (qui clementissimus omnium Statuum & Pro-
cerum Imperii est R. A. de Anno 1525. Summus Imperii Mo-
narcha Reinkin. de regim. sec. & Ecc. l. 1. class. 2. c. 2. num. 80.
penes quem hominum Deorumque consensus maris terræque
regimen esse voluit Valer. Maximus in Præm. rer. memor. Sum-
mus orbis Christiani magistratus & Dominus sceptri regis
dignitatis administrans Imperium R. A. de anno 1559. in prin-
cipio §. Und uns mit der Bürde / ic. Mundi Dominus l. 6. ff.
ad Leg. Rhod. de jactul. 3. C. d. quadrienn. præscript. (ad quam
Godofredus lit. c. dicit sunt omnia Imperatoris Imperio, non
dominio arg. c. in apibus 7. quæst. 1. quoad protectionem, non
alienationem Cujac. l. 10. obs. 30. Otto Jur. publ. c. 6. pag. 48.
seqq. Reink. d. lib. 1. class. 2. c. 8. num. 97. Cluten Sylloge rer.
quotid. thes. 1. lit. b.) cujus Imperialis fortuna omnes alios su-
pereminet l. 7. in fin. C. de bon. quæ lib. cui Deus dedit pluri-
ma habere & multorum Dominum esse Nov. 7. c. 2. §. 1. Quo-
que nihil in terra sanctius habetur l. ult. C. de legib.) quædam
habeat reservata, quæ osibus ipsius ita adhæreant, ut ea nullus
à sceptro & corona Casarea divellere aut ullo tempore præ-
b scribere queat Thom. Mihael de Jurisdic. thes. 3. (b) Superio-
rem tamen in suo territorio non recognoscentibus. Ob ge-
neralem regulam politicorum Princeps in suo territorio tan-
tum

tum valet, quantum Imperator in Imperio *Limneus d. l. num.*
339. Besold. Polit. lib. 1. c. 4. num. 15. Speidel. not ab. verbo Quina
Qvennell. Salvum modo maneat Jus superioritatis *Reink.*
de regim. secul. & Eccl. lib. 1. class. 5. c. 6. num. 38. 2. An hoc jus
quoque competat Augustæ? (Certum quidem est, quod mul-
ta habeat Privilegia & communia cum ipso Imperatore non
ex se & propria autoritate, sed per Imperatorem seu in mo-
dum cujusdam dependentiæ sive accessionis *Dn. Struv. Syn-*
tagm. Juris Civ. thes. 11. Exerc. 2. sicut enim aliàs uxores mari-
torum dignitate & privilegiis fruuntur, *l. 8. ff. de Senat. l. 13.*
C. de dignit. sic Augustæ privilegiis Imperatoris gaudet, & le-
gibus soluta est. *l. 31. ff. de legibus.* Iisdem fermè ritibus ac so-
lennitatibus coronatur, consecratur, & inungitur, quibus ipse
Imperator, *Speidel. not ab. tit. Rensser. pag. 1563. Limneus lib.*
2. c. 14. num. 18. tom. 1. sicque coronatam fuisse Annam Au-
striacam conjugem Matthiæ I Imperatoris testatur *Goldast. in*
Polit. Imperial. part. 1. discurs. 14. pag. 179. Lampad. in Reichs
händeln art. 24.) Majestatis titulo itidem ut Imperator hono-
ratur. Perpetuum ad instar Imperatoris Cancellarium Aba-
tem Fultensem habet *R. U. de Anno 1566. in Cat. Otto Jur.*
publ. c. 10. p. m. 297. Limneus d. l. num. 23. sic utitur privilegio
fisci *l. 6. §. 1. ff. de Jur. fisc. l. ult. C. de quadr. prescript.* Augu-
stæ donatio insinuatione non eget. *l. 34. de donat.* Donatio Im-
peratoris in Augustam Augustaque in Imperatorem constan-
te matrimonio illicò valet, morsque non expectatur *l. 26. C. de*
donat. inter. vir. & ux. Donatio in filium facta, valet pleno ju-
re instar peculii castrèsis *l. 7. C. de bon. qua lib. cubicularii Augu-*
stæ æque ac Imperatoris privilegio utuntur, quod sortiantur
forum apud Magistratum officiorum l. 3. C. de pres. sacr. cu-
bic. & c. quia autem tantum ea privilegia habere potest, quo-
rum capax est, quæque ad reverentiam, immunitatem, vacati-
onem & similia pertinent, non quæ ad reservata. *Richard. Die-*
ter. de Majestate thes. 72. hinc vix posse moratoria concedere
vi-

videtur, utpote cum jus concedendi inducias moratorias sit reservatum solius Imperatoris, & insuper Imperium nostrum foeminarum Imperia non agnoscat. Excepto casu si speciali privilegio Imperator Augustæ concedisset vid. *Limnaum Lib. 2. c. 14. Tom. 1. num. 9. & seq.* Q. An Vicariis competat tempore vacantis Imperii? Aff. (1) quia Vicarii omnia possunt quod principalis *l. 2. C. de Offic. ejus qui vic. alic. judic. l. 1. §. 4. ff. de legat. tert. l. 1. C. de Offic. Vic.* (2) ob commune brocardicon, exceptio firmat regulam in casu non excepto. *arg. l. 4. §. fin. ff. de pen. legat.* (de quo videatur *Cubach brocardico. 9. Jacob Schulzengs Loc. comm. tit. exceptio num. 8.*) at regula est, Vicarii omnia possunt, quæ, ipse Imperator, Exceptio est in feudis majoribus, & omni genere alienationis per *text. A. B. c. 5. §. Außgenommen der Fürsten Fahnenlehn ibique Buxtorf. conclus. 71.* Moratoria autem rescripta non excipiuntur, ergo posita exceptio firmat regulam in casu hoc non excepto. Huc quadrat illud *Cic. pro Balbo num. 32. lit. e.* si exceptio facit ne liceat, necesse est licere, ubi non est exceptum. (3.) necesse videtur esse, ut hæc cum aliis concessa sint vicariis, alias non opus fuisset in specie feuda excipere, si enim hæc concedere noluisset, excipere ea in specie debuisset (4.) quia omnia quæ neque in damnum imperii vergunt nec alienationem in specie o-
lent, vicariis concessa sunt per *cap. 5. A. B. per quæ verba Sie sollen Berweser und Mehrer des Reichs ic. videatur Buxtorf. ad A. B. concl. 5. thes. 71. Weinm. de rescript. morat. thes. 10. Anton. conclus. 13. num. 4. Hermes fasc. juris publ. c. 20. quest. 18. num. 24.* (5) deniq; præprimis quia potestas Vicariorum hodiè ad reservata Imperatoris extenditur teste *Tom. Michael de jurisdic. thes. 29. Buxtorf. ad A. B. thes. 72. Hermes lib. 20. quest. 16. num. 22. Weinm. d. l.* Sed num Pontifex hoc jure uti poterit? in suo territorio suisque subditis ipsam hæc posse concedere, putarem ob hanc rationem, quia Principi in suo territorio licet, quod Imperatori in Imperio; Pontifex a. in suo territorio
sum-

Summus est Princeps, Ergo & ipsi potestas erit concedendi has
inducias, vid. Weinm. de l. thes. 9. (c) Civitas enim Imperialis
quoque in suo territorio & populo valet, quantum Imperator
in Imperio, test. Ottone. c. 18. Jurispubl. p. m. 627. Hinc civi-
tas imperialis Regalia etiam habet Gail. l. 2. obs. 57. num. 7.
Carpz. ad L. Reg. c. 3. sect. 11. num. 26. & seqq. Warem. ab Eb-
renberg. de foed. l. 2. c. 1. num. 39. (d) l. 31. ff. de re judic. Weinm. d
thes. 13. Contra Creditores enim alieni territorii concedi ne- e
queunt. Nam extra territorium jus dicendi impune non pa-
retur, l. fin. ff. de jurisd. arg. l. 239. ff. de V. S. Dn. Struv. Exerc.
4. thes. 58. Synt. Juris Civ. Treutl. vol. 1. Disp. 4. thes. 5. lit. c.
Perez. ad Cod. de Jurisd. num. 7. Hillig. ad Donell. l. 22. c. 9. lit.
g. (f) Tum ob expressum textum juris in l. 8. C. qui bon. ced. f
poss. tum quia quilibet rerum suarum moderator & arbiter, l. 21.
C. mand. & quia Creditores aliquid de debito remittere &
donare possunt §. 13. l. de Leg. Si ergo hoc possunt tanquam majus,
multo magis solutionem ut minus differre posse arbitror. Sed Q.
Siquidam ex creditoribus velint debitori has inducias conce-
dere, alii a. illorum nolent, quid faciendum sit? major pars pro
modo debiti, non pro numero personarum l. 14. pr. ff. depos.
l. 16. ff. de reb. autor. Jud. poss. concedere potest, licet ceteri
nolint l. 7. §. fin. junct. l. seqq. ff. de pact. Weinm. thes. 14.
Schön. de rescript. morat. thes. 9. Thom. Mich. de jurisd. thes. 47.
lit. d. Moll. 4. Semestr. c. 6/num. 5. & 6. Hillig. ad Donell. l. 22. c. 9.
lit. g. Leuschn. de Mercat. thes. 68. lit. b. Hafn. de mercat. thes.
201. lit. b. Anton. de rescr. mor. conc. 15. Woggeff. de Cess. bon.
thes. 6. §. 5. Dn. Carpz. Jurispr. for. par. 2. Const. 22. def. 29. Pe-
rez. ad Cod. tit. qui bon. ced. num. 24. Hi tamen si rescriptum
dederunt moratorium majoris securitatis, non necessitatis er-
go possunt decretum principis addere Anton. dict. concl. 14.
num. 3. & seqq.

IV.

Hoc beneficium datur cuius creditor (a) qui
casu fortuito damnum passus. (b) Petenti, (c) ejus-

B

que

que hæredibus (d) & fide jussoribus. (e) Non vero
Banckeruptoribus (f) nec illi, qui inficiatus debitum
(g) & beneficio renunciavit, (h) nec illi, qui convi-
ctus & à Judice damnatus est (i)

^a (a) Non tam mercatoribus, sed & aliis negotiatoribus,
ob eandem juris rationem, injuriam scilicet fortunæ. *Hermes*
fasc. juris publ. c. 11, quest. 2. num. 108. Anton. de resc. mor. concl.
20. Q. An quoque universitati Collegio, corpori possint dari
literæ moratoriæ? Aff. generalitate textus dict. Policien. Ord.
de Anno 1548. Tit. von verdorbenen Rauffleuten. § 1. 8. C.
qui bon. ced. l. 2. C. de prec. Imp. off. generalis namque dispo-
sitio non solum personas singulares, sed & corpora & univer-
sitates complectitur, quod patet ex l. 9. ff. de jurisd. l. 22. §. 2. ff.
§ l. 4. C. ex quibus causis maj. l. 15. ff. ad SC. Maced. l. 22.
ff. de fidei. l. 10. §. 4. ff. de in jus voc. Quin etiam quia Ec-
clesia (utpote corpus) bonis cedere potest, Nov. 3. in
pref. Dd. concludunt, ad moratoria rescripta ob finis itendi-
tatem Schneidw. ad §. ult. de Act. num. 14. Woggeff. de vess. bon.
thes. 4. imò fictione juris universitatem legitimè convocatam
personæ vicem sustinere per l. 22. ff. de fidei. l. 9. §. 1. ff. quod
metus causa tradit Hering. de fidei. c. 7. num. 632. vid. weinm.
thes. 21. Schön. thes. 12. Zub. ad Perez. Comment. in Cod. de
prec. Imp. off. num. 5. lit. d. verb. debitori Anton. concl. 18. de
mor. resc. Dicta etiam ad Judæos extendimus. (1) Ob ge-
neralitatem dictor. textum (2) quia aliàs communi jure Ro-
mano utantur. l. 8. 9. 17. C. de Judais § Cæl. & multis benefi-
ciis gaudeant (de quibus videri potest. Wes. in π. C. d. Jud. § Cæl.
Perez. in Comment. ad eund. Anton. de mor. resc. concl. 19.) in
primis, quia salvo fruuntur conductu in terris ubi recepti sunt.
(neque enim in personis neque bonis innocentes illi sunt of-
fendendi l. 14. de Jud. Nov. 45. pr. hinc qui Judæum occidit,
tenetur de homicidio. c. Clericum §. 6. 40. dist. 50. Reink.
de Reg.

de Reg. sec. & Eccl. l. 2. class. 2. c. 3. num. 50. Becht. de Salv. cond. concl. 92. Speid. in Notab. tit. Juden pag. 543.) Moratoria autem induciæ sunt species salv conductus, ut dictum supr. thes. 1. lit. e Hermes. fasc. jurispubl. c. 11. qvæst. 3. num. 109. Anton. d. l. concl. 19. num. 18. & seqq. (b) Quia scil. fortunæ a-
speritate & injuria ex accidente non supina negligentia facultatibus lapsi sunt, uno verbo, infelicibus & calamitosus, ut vocantur ab Imperatore Nov. 4. & Nov. 135. Hering. de fidei. c. 5. num. 104. Schön. thes. 14. Weinm. thes. 18. Ming. de super territ. thes. 74. Leischn. de mercat. thes. 68. Anton. concl. 21. num. 2. & seqq. contra jus enim dari nequeunt Nov. 17. c. 5. & 6. R. A. de Anno 1567. §. Wir wollen auch Quid Si obreptitie impetrasset supplicans has inducias, an habeant valorem? Neg. hic enim non solum impetratis uri nequit, sed & criminis falsi accusatur tot. tit. C. si contr. jus. vel util. publ. c. sup. lit. 20. extra de rescriptis. Ulterius & illud in dubium vocatur, An hæ induciæ concedi possint iis, qui partim vi fortunæ, partim culpa bonis ceciderint? Aff. hac restrictione si vis major, præponderet Weinmann. thes. 27. Schön thes. 24. (c) Seu supplicanti l. 2. C. de prec. Imp. off. invito a. c beneficium non datur. l. 69. & 156. ff. de R. I. l. 19. §. 2. ff. de don. Justa autem petenti facile est assentiendum. l. 2. ff. de his qui sui vel. al. jur. l. 35. ff. de Serv. præ. rust. & ubicunque æ-
quitas s. utilitas publica suadet subveniendum. l. 7. ff. de in in-
tegr. rest. (d) Si expresse Imperator, seu Princeps in rescripto d
mentionem fecerit. alias si omissa sit hoc fieri posse dubito (1) ob Privilegii personalis essentiam, quod non tran-
sit personam l. 1. §. 2. ff. de const. Princ. §. 6. inst. de J. N. G. & c. l. 3. C. de leg. l. 7. pr. ff. de Except. l. 196. ff. de R. J. vid. Hil-
lig. ad Donell. l. 22. c. 9. lit. bb. Weinm. thes. 23. Schön thes. 47. Limn. l. 4. tom. 1. c. 8. num. 345. Anton. concl. 64. de rescr. mor. num. 31. (2) quia sæpe in herede ratio hujus privilegii ces-
sare potest, dum illo, cujus heres est, reditur divitior. (3) argu-
men-

mento sumto à cessione bonorum, quæ nec ipsa ad heredes
transit, quia personæ adhæret, *arg. l. 23. ff. de re judic. VVog-*
gess. de cess. bon. thes. 15. num. 2. Hermes fasc. jurispubl. quest.
c. 9. c. 11. num. 115. (e) & quidem (1) ob §. ultimum inst. de repli-
cationibus (ad quem videatur Pacius) Dreutl. vol. 2. Diss. 24.
thes. 4. lit. e. (2) quia primo loco principalis conveniri debet
posteriori a. fidejussor Nov. 4. c. 7. Si a. principalis debitor pro-
pter inducias quinquennales conveniri nequit, consequens
est, quod nec accessorius debitor. (3.) quia nisi fidejussori-
bus has inducias prodesse concederetur, inducias effectu ca-
rere necesse esset. Harum enim finis & effectus est, ut executio-
nem & exactiorem differant; cum a. fidejussor convenitur,
beneficio excussionis ad principalem currit dumq; ex illo so-
lutionem exigit, effectum amittunt quinquennales, quod ta-
men contra l. 6. C. de leg. fidejussor etenim se non aliter ad sol-
vendum obligavit, nisi principalis excussus & solvendo am-
plius non sit Ant. pres. C. de fidei. (4.) quin, Si denegaretur
hoc privilegium fidejussori, simul ipsis cum injuria adimere-
tur beneficium excussionis; quod itidem contra juris æquita-
tem. Beneficium enim Imperatoris interpretandum est, ne præ-
judicet tertio l. 28. in fin. de milit. test. Schön thes. 48. VVeinm.
thes. 71. 72. Limn. Jur. publ. d. l. num. 346. Treutl. vol. 2. Diss.
24. thes. 4. lit. c. Hermes. c. 11. quest. 7. num. 113. Perez. ad C.
de prec. Imp. off. num. 8. adque illum Eubenius lit. x. Anton. de
morat. conc. 65. num. 5. nisi expresse renunciaverit beneficio
excussionis Nov. 136. c. 1. (hoc facere ipsum posse patet ex l. pe-
nult. C. de pact. l. 51. C. de Episc. & Cler.) Hoc namque ca-
su literæ moratoriæ ipsi non profunt test. Limn. d. l. num. 347.
convenitur enim tunc ut principalis. Gail lib. 2. obs. 27. num.
21. Renunciare namque nihil aliud est, quam principalem se
constituere. Hering. de fidei. c. 27. num. 100. & 101. Hillig ad
Donell. l. 22. c. 9. lit. bb. Perez. ad C. de prec. Imp. off. num. 9.
VVeinm. thes. 75. Pfaud. thes. 20. de fidei. lit. g. Köppen quest.
jur.

jur. contr. 47. Gernerus in controvers. jur. thes. 23. Gail. l. 2.
obs. 28. num. 6. (f) die mit übriger Pracht / unordentlichen Leben
das ihrige verthan / durchgebracht / durchgangen / und andere auff-
gesetzt dict reform. guter Policeny-Orden. de anno 1548. &
1577. tit. von verdorbenen Kaufleuten / qui secundum legem 17.
§. 2. ff. qui in fraudem cred. luxu omnia bona aliena verunt,
dissiparunt, fraude & inusitato mercaturæ usu decedunt,
hominib⁹ fraudes exstruunt, tabernas oppacant, ne vitia mer-
cium videantur Schneidvv. ad §. pradior. num. 18. de serv. pre-
dior. urb. & rust. quales mercatores Deo nunquam placere
posse constat ex c. II. dist. 88. his annumerandi sunt etiam illi
qui fugæ se accinxerunt. Securitas enim & omne privilegium
datum est, ut valeat, rebus sic stantibus. l. 38. ff. pr. de solut.
Schön thes. 16. his omnibus denegandum hoc beneficium De-
ceptis n. non decipientibus subveniendum l. 2. §. 4. ff. ad SC.
Vellei. maleficiis minime in dulgendum l. 38. ff. de rei vind. l. 3.
C. per quas pers. c. avaritia de electione in 6to. fraudes non sunt
concedendæ l. 1. pr. ff. de dolo malo c. ad omnium extra de empt.
& vend. Vid. prolixius Speid. in notab. tit. Banckrothirer.
pag. 88. Limn. d. l. num. 334. Weinm. thes. 25. 26. Schön. thes. 16.
Hermes fasc. juris publ. c. II. num. 106. nisi ipsi creditores de suo
jure velint, quid remittere & consentire in hoc privilegium.
Hoc enim casu & fallitis dari potest ob communē juris regu-
lam, Volenti non fit injuria l. 9. §. 1. ff. de aqu. & plu. arc. l. 6.
§. 9. ff. quæ in fraud. cred. c. 27. de R. J. in 6to [g] Hillig ad Do-
nell. l. 22. c. 9. lit. b. Limn. d. lib. 4. c. 8. num. 343. idque propter
odium mendacii, inficiantibus enim in fraudem privilegium
est denegandum Aut. contr. c. de non num. pec. l. 10. §. 1. ff. de
fidei. requiritur tamen. (1) ut dolo & defraudandi animo de-
bitum negaverit (2) in negando perstiterit (3) ab adversario
convictus, fuerit Hillig. ad Donell. l. 20. c. 3. lit. r. (h) Quod h
enim semel repudiatum est redintegrari nequit ! fin. C. de con-
dit. in fert. l. 34. C. de transact. c. ut contingat 28. X. de jure ju-

rando, quin ipse JC. ait, turpe esse redire ad id, cui quis renun-
ciandum putavit *l. 11. C. de reb. cred.*, illique, qui semel aliquid
repudiat ad idem regressus denegatur *l. 14. §. 9. ff. de edil. Edict.*
Hilliger ad Donell. d. l. Limn. d. l. num. 343. Weinm. thes. 35. Schön
thes. 19. Contrarium tamen arridet *Mollero l. 4. semestr. 6to*
i num. 2. Anton. de rescr. mor. concl. 26. (i) vim enim & executio-
nem sententiæ non remorantur *l. fin. C. ut lit. pend.* rescri-
ptumque contra rem judicatam (quia res judicâta effectu ca-
rere non debet) non valet. *l. fin. C. de sent. l. 16. c. de transact.*
c. 11. §. licet autem Extr. de arbitris. Gail l. 2. obs. 58. num. 6. Anton.
concl. 28.

V.

Datur hoc beneficium contra creditorem, (a)
& pro debitis non exceptis: excipiuntur enim debita
jurata, (b) debita ex causa delicti, (c) fiscalia, (d) opi-
ficum & mercenariorum, (e) pupillaria, (f) ecclesia-
stica, (g) æque pauperum, (h) Eduliorum, & com-
mestibilium in foro venalium, (i) alimentorum,
(k) creditorum futurorum (l) dotis, (m) locationis,
(n) commodati, (o) depositi, (p) &c.

- a (a) Sive hypothecarius sit, sive Chyrographarius, nihil re-
fert. Adversus utrosque enim hæ induciæ consistere possunt.
Perez. ad Cod. tit. qui. bon. ced. poss. num. 27. Dn. Carz. jurispr.
b *for. p. 2. const. 22. d. 29.* (b) quia in dubio Princeps actui jurato
non illigitur derogare velle *c. 19. extr. de rescriptis Besold. Thes.*
Pract. pag. 636. Limn. cit. loc. num. 344. Speid. notab. pag. 757.
Weinm. thes. 34. Hermes fasc. J. P. c. 11 num. 118. quest. 12. exce-
pto casu, si princeps expresse in rescripto mentionem fecerit
quod non obstante juramento effectum habere debeant. *Weinm.*
thes. 36. Principem enim à juramento obsolvere, (ut ad effectum
agi possit) tanquam personam secularem posse jura tam civilia
Ju-

Justineanea (l. 38. ff. admunic. l. ult. ff. qui satisd. cog. l. 6. ff. de
Jur. patr. l. 30. ff. de op. lib. l. fin. ff. de re milit. l. pen. C. de
transact. l. 1. §. 1. C. qui milit. poss. l. ult. C. de non num. pec.) quam
ipse leges Imperii (de anno 1555. §. Damit auch obberühre
te ic. Churfürstl. Landsord. p. 2. tit. 30. Camergerichtsord.
p. 2. tit. 24.) admittit. Gail. l. 1. obs. 25. num. 4. Carpz. jurispr.
for. p. 2. c. 36. §. 1. & ad L. Reg. c. 6. sect. 12. num. 4. Otto. c. 11. pag.
m. 376. Löffelholz. de Regalibus thes. 8. lit. d. Spreng. J. P. Syn-
tagm. c. 3. p. 91. Nimm. de Regal. thes. 5. lit. c. Mich. de jurisd.
thes. 40. Hering. de fidei. c. 19. num. 121. Sixtin. de Regal. l. 1. c. 4.
num. 8. p. m. 65 (c) arg. l. 51. 52. ff. de re jud. nemini enim malefi-
cia lucrosa esse l. 1. pr. ff. de dol. mal. nemo que doli sui præmia
ferre debet, l. 31. ff. de arbitr. sed publice interest ut ad deterren-
da maleficia aliis exemplo sit, malè meritis publicè egestate
laboret l. 31. pr. ff. depositi l. 25. §. 7. ff. que in fraud. cred. Non
dicam de eo, quod lex generalis non solum non includat sed
excipiat dolos & fraudes l. 60. §. 4. ff. mand. l. 20. §. 11. ff. deli-
bert. leg. l. 12. ff. que in fraud. cred. vid. Limn. d. l. num. 344. Be-
sold. Thes. Pract. p. 635. Schön thes. 17. Weinm. thes. 40. Speidel.
notab. p. 557. Anton. de morat. rescr. concl. 38. Hermes d. l. num.
118. (d) l. 3. c. de primipilo c. non damnosa, 25. quest. 2. multum
enim interest fisco debita quam citissime solvi Nov. 17. c. 7. §. 1. &
judicatum contra fiscum intra triennium retractari potest l. un.
c. de sent. adv. fisc. (quod inter privilegia fisci numerat Struv.
Syntagm. Juris civ. exerc. 50. thes. 37.) vid. Schönb. l. 5. polit.
c. 26. Besold. thes. Pract. p. 636. Limn. d. num. 344. Schön. thes.
25. Weinm. thes. 41. Hermes d. c. 11. §. 119. Reiffenrath / de jur.
fisci thes. 9. num. 8. Lange de jur. protoprax. cred. thes. 27.
Ming. de super. territ. thes. 74. Donell. l. 22. c. 9. lit. m. (e) non
tantum propter rationem juris divini quod levit. c. 19. §. 13. Tob.
4. vers. 15. & c. præcipit, ut cuilibet operario merces sua attri-
buatur; sed & humani; tamque juriscivilis, utpote quod ne-
mini officium suum damnosum esse vult l. 27. ff. quemadm.
test.

*sta. aper. l. 61. §. 5. ff. de furt. l. ult. c. de alluv. Wes. π. ff. de pri-
 vil. cred. num. 5. Moll. 4. semetr. 6 to num 3. quam Canonici, c. cum
 secundum 16. extr. de prebendis & Saxonici Const. Elect. p. 1. const.
 28. pr. verbo. daß für andern Schulden das Liedlohn ic.
 Churfst: S: Gerichts: Process: tit. 42. nec interest aut sit mer-
 ces unius vel dimidii anni an plurium test. *carpz. jurispr. for.*
p. 1. const. 28. d. 24. num. 6. Q. autem. Qui nam dicantur
 mercenarii famuli? Welche wesentlich bey einem in seiner Behau-
 sung und an seinen Brodt oder an stat dessen in seinen gewissen Kost-
 gelde zu seyn pflegen Churfst: Gerichts: Process: tit. 42. §. Nechst
 diesen. Qui in ædibus debitoris commorantur ejusque pane &
 aqua aluntur *lange de protoprax. cred. thes. 31.* E. g. Kauffdiener/
 Schreiber/Knechte/Mägde/Kutscher/Köhen/Wuhmen/Schlüs-
 fern/Reitknechte/ic. *test. carpz. d. l. D. 25. Q.* An pædagogus sub
 hoc numero comprehendatur? *A. idem D. 26.* Non. com-
 prehendantur illi quibus alterutrum horum requisitorum
 abest ut e. g. sunt Schuster/Schneider/Becken/Fleischer/Bo-
 then/Witkutscher/Barbierer/Breyer/Schreiner/Buchbinder/ic.
idem D. 27. Lange. de protoprax. thes. 31. nec factores mercato-
 rum per ejusdem dicti loci *Def. 28.* nec advocati Churfürstl.
 Gerichtsord: tit. 42. *carpz. eod. D. 30. Speidel. notab. verb. Lied-
 lohn p. 630.* nec actuarii judiciales (die Gerichtshalter:) nisi sint
 in convictu debitoris *Carpz. d. l. D. 29. vid. Besold. thes. pract. p.*
*635. Weinm. thes. 32. 33. Schön thes. 25. Ljmn. d. l. num. 342. Hein-
 rich von Anten de priorit. cred. thes. 79. lit. a. Hillig. ad Donell.*
l. 22. c. 9. Anton. concl. 44. Ming. de super. thes. 74. Hermes d.
f. num. 118. (f) ut & minorum & viduarum, utpote personarum
miserabilium. l. un. C. quand. Imp. nomine pup. & vid. aliosque
& c. tum ob favorem ætatis pupillaris cui ob fragile & infir-
mum consilium multisque captionibus suppositum l. 1. pr.
ff. de min. subveniendum. (Hinc mos laudandus Gallix ut in il-
 la equites auraridum gladio Regis feriuntur juramento pro-
 mittere cogantur, se velle viduas, pupillos, & orphanos in eoru
 ne-*

necessitate protegere. *Speidel. notab. tit. Ritter. p. m. 795. Limn. Tom. 2. l. 6. c. 5. num. 95.*) Tum quia hi Ecclesiæ & fisco quoad privilegia æqui parantur *c. 1. Extr. de in integr. rest. cōtra* quæ tamen moratorias inducias non dari partim dictum, partim dicitur *Besold. thes. pract. p. 636. Weinm. thes. 42. Schön thes. 27. Hermes d. l. Anton. concl. 33. Becht. de salv. cond. thes. 245.* (g) item contra pia loca, hospitalia, *Reink. de Reg. sec. § 8 Eccl. l. 3. class. 1. c. 3. num. 19.* ratio autem cur induciæ locum non habeant adversus Ecclesiam, est, quia omnia, quæ contra Ecclesiam statuuntur, irrita fiunt. *l. 12. §. 1. §. Aut. Cassa C. de SS. Eccl. deinde* quia eodem jure cum fisco & pupillis utitur *l. 2. §. 3. C. de Jur. reip. l. 32. C. de Episc. & cler. c. 1. Extr. de in integr. rest.* quin etiã quia aliis insignibus privilegiis gaudet, utpote quod habeat tacitam hypothecam in bonis debitoris, *Ehurfürstl. Proceßordn: tit. 45. §. Weil wir aber. Carpz. Jurispr. for. p. 1. const. 28. d. 116. vid. Weinm. thes. 37. Hermes d. num. 118. Anton. d. l. concl. 92.* qui tamen simulque cum illo *Hillig. ad Donnell. l. 22. c. 9. lit. m. Limn. l. 4. c. 8. num. 343. Schön thes. 26.* monent, ne Ecclesia nimis acerbè exigat debitum, si ipsa pauperiores sint debitores, pauperes enim tanquam filios Ecclesia utpote mater, uberibus nutrire debet *c. 8. 25 quest. 6.* Eodem modo contra debita Scholarium vel Studiosorum induciæ moratoriæ dari nequeunt, (1) quia causæ Studiosorum perfruuntur omnibus privilegiis competentibus piis causis. *Besold. de privil. Stud. c. 3. p. m. 39.* (2) quia juribus miserabilium & pauperum utuntur, pauperes enim ex divitibus fiunt, & semetipsos exanimant, *Av. habita* (ne filius pro patre (3) quia, si legatum ad dotem & studia relictum nec utrique sufficit, studiorum favor præferendus est uti testatur id *Besold. ibid* addo (4) quia sumtus debitos ad studia ex patre exigere, illoque morante ab alio illos petere potest (ita tamen ut pater teneatur contra *S. Ctum Maced. per l. 7. §. 13. ff. ad S. Ctum Maced.*) ne à studiis desistere cogatur. *Fomaun. ad. d. Avt. habita*

C
Disp.

Disp. thes. 35. Heig. ad §. 6. inst. qui cum eo qui pro alio num. 9.
Wes. n. ff. ad SC. Maced. §. 8. Limn. d. num. 340. Weinm. thes.
h. 45. Schön thes. 31. (h) Quod enim pauperibus debetur, ipsi
Ecclesiam debetur. Perez. ad C. de SS. Eccl. num. 9. contra Ec-
clesiam autē non dantur dilationes, ergo nec contra hos, quin
ipsa naturalis ratio hoc probare videtur, ut privilegium,
quod in subsidium pauperis datum in præjudicium tertii pau-
perioris non extendatur arg. l. 2. §. merito 10. §. si quis ib. ff.
ne quid in loc. publ. quinam autem pauper dicatur cum Joti
dissentiant test. Gail. l. 1. obs. 142. num. 8. Jacob. Schulz. loc.
comm. tit. legat. num. 13. & arbitrio judicis illud determinan-
dum relinquunt Carpz. jurispr. for. p. 3. const. 13. D. 21. num. 4.
Ludw. comment. inst. ad §. 6. de Excus. Exercit. 5. thes. 11. l. h.
Schneidw. ad eund. §. num. 2. hinc tantum dicam, quod duo
requirantur in paupere, ne contra illum quinquennales hæ lo-
cū habeant nempe (1) ut sit æque pauper, aut pauperior debi-
tore, & (2) quod hoc probari possit. Probatio namque ipsi tan-
quam actori competit. l. 2. ff. de prob. l. r. C. eod. affirmantique
non neganti incumbit l. 23. C. eodem Nov. 18. c. 8. Limn. num.
342. Schön thes. 23. Weinm. thes. 31. Speid. & Besold. d. l. Anton.
i concl. 44. num. 18. (i) E contrario enim non solum annonæ cari-
tas timēda esset, dum nemo aliquid civitati afferret, & sic mul-
ti fortis & fortunæ inferioris homines perituri essent, & ipsa
commercia interirent. Statim igitur adducētibz ejusmodi
in forum venalia, pretium solvendum est l. 2. ff. de mund. l. 14.
ff. de R. J. Hermes. num. d. 118. Limn. num. 18. Schön thes. 30.
Weinm. thes. 43. (k) distinguendum tamen hic benè, an debe-
antur alimenta valde egenis, an aliis qui se alio modo sustenta-
re interim possunt, priori non posteriori casu exigit humanita-
tis necessitas, ut sine mora solvantur debita alimentaria, sine
his enim corpus ali nequit l. 6. ff. de alim. & cib. leg. Schön
thes. 30. Weinm. thes. 38. Limn. d. l. num. 342. Ming. de super.
1 territ. thes. 74. Anton. concl. 35. num. 15. (l) arg. l. 3. C. de bon.
645.

aut. jud. l. 28. §. 2. ff. de lib. leg. generalis dispositio namque ca-
sus futuros & incognitos non comprehendit. l. 7. ff. de aur. &
arg. leg. l. 4. ff. de transact. l. 34. §. 1. l. 41. §. 4. ff. de leg. tertio
Schönthes. 34. Weinm. thes. 44. Besold. thes. pract. p. 637. Her-
mes d. l. num. 117. Anton. concl. 37. (m) causa enim dotis nul-^m
lam retentionem seu retardationem patitur l. 1. §. 5. C. de rei
ux. act. & loco alimentorum succedit. Weinm. thes. 45. Schön
thes. 31. Ming. d. l. thes. 74. Anton. concl. 41. (n) res locata nam-ⁿ
que statim finito tempore restitui debet l. 25. C. loc. cond. impri-
mis ut evitaretur absurdum illud juris, quod conductor habe-
at & rem & mercedem l. 12. §. 18. ff. de act. emt. & vend. Weinm.
thes. 46. Schön. thes. 33. Limn. d. l. num. 343. Anton. d. concl. 43.
(o) non locum habent adversus hujus repetitionem, quia^o
nemini jus suum auferendum, sed suum cuique tribuendum
§. 3. inst. de J. & J. & nemo cum alterius damno locupletari
debeat l. 28. ff. de dol. mal. idem quoque dicendum est ad repe-
titionem pignoris & precarii Weinm. thes. 47. Limn. d. num. 342.
Hillig. ad Donell. l. 22. c. 9. lit. l. Anton. conc. 43. num. 19. (p)^p
Nam statim quodocumque depositario libuerit, hoc reddend-
um l. 11. pr. C. de pos. Treutl. vol. 1. Disp. 26. thes. 5. lit. c. ante
tempus quoque pacto constitutum l. 3. §. 45. & 46. ff. eod.
Ludw. exerc. 11. thes. 9. lit. g. & hinc fit, ut ille, qui dum potest,
rem non restituit, dolo teneatur l. 36. in fin. ff. de pec. l. 1. §. 22.
& 47. ff. de pos. Heig. ad Inst. tit. de pos. num. 26. ubi in §. 27. li-
mitat & dicit, depositum statim reddendum esse, nisi doposita-
rius talis persona sit, cui vel jure dari non debeat, vel ob peri-
culum non possit. c. ne qui arb. 22. quest. 2. l. 31. ff. de pos. Struv.
Syntagm. jur. exerc. 21. thes. 33. (Rem depositam præ omnibus
aliis creditoribus qualitercunque privilegiatis vindicari posse,
testatur Carpz. jurispr. for. p. 1. const. 28. d. 15.) Q. An adversus
guarentigiarum instrumentum locum habeant? (quod para-
tam executionem habere dicitur. à Besoldo thes. pract. h. t. p. 364.
Treutl. vol. 2. Disp. 5. thes. 5. lit. c.) aff. arg. l. 3. ff. de Const.
princ. Weinm. de reser. mor. thes. 49.

Forma literarum moratoriarum consistit ex parte petentis in supplicis libelli oblatione (a) & cautionis (b) fidejussoriae (c) praestatione. Ex parte concedentis, in exacta causa cognitione (d)

a (a) Libellus explicare debet (1) causam & qualitatem infortunii daß ihn aus unversehenern zugestossenen Unfällen Leib und Güter verdorben/ Reformation der Pollicenord. de anno 1548. & 1577. tit. von verdorbenen Rauffleuten / (2) veritatem infortunii probare debet. Non enim aliter rescripta valent, quam si preces veritate nitantur. l. 7. pr. C. de div. rescr. l. 4. C. si contr. jus vel util. publ. l. 5. C. si quis alt. Nov. 138. in fin. c. 2. sup. lit. 20. & fin. Extr. de rescr. Spreng. J. P. c. 7. p. 92. & veritate absente vanam harum petitionem esse ipsa reformatio dicta dicit verbis sequentibus. Wo da aber anderer Gestalt und mit verschwiegener Wahrheit selbe außgebracht oder erlangt werden/ alsdenn sollen sie Krafftloß und unvorträglich seyn. Mendax enim precator omnibus debet carere impetratis c. sedes 15. Ext. de rescr. c. sup. eo 2. Ex. de crim. fals. Gail l. 1. obs. 14. Perez. ad C. tit. si qui contr. jus num. 2. Melioris itaque probationis non necessitatis (in iis enim qui in terris peregrinis infortunium passi, cujus Magistratus testis esse non potest, sufficit per dictam reformationem de anno 1548. daß sie gläubige Urkund und Schein vorbringen Limn. l. 4. c. 8. num. 336.) gratia testimonium magistratus, sub cujus administratione vixerunt, adhibere possunt per dict. Pollicenord. dictumq; tit. S. Römischer Kayser oder König. vid. Eubeni ad Perez. in C. de prec. Imp. off. num. 5. lit. f. (3.) probare debet libellus difficultatem & impossibilitatem solvendi, simulque intentionem quod allaborare velit, quo solvere possit; hinc ut demonstret, opus est, se nomina activa habere, ut satisfacere posse speret, quæ probatio optime conspici poterit aus den Sendschriefften/ Registern/ die er
we

wegen ausstehenden Schulden hat/ Schönthes. 36. Weinm. thes. 52. 53. Limn. d. l. num. 334. & seqq. Eub. ad Perez. in C. de prec. Imp. lit. f. Hillig. ad Don. l. 22. c. 9. lit. i. (b) ob verba generalia b ordinationis politicæ dictæ, nach dem gemeynen Rechte / quod commune jus in l. 4. C. de prec. Imp. off. fundatur ubi dicitur, quod ejusmodi privilegium non valeat, nisi idonea præstita sit cautio Besold. thes. pract. p. 634. Gail l. 2. obs. 16. num 14. Treutl. vol. 2. Disp. 24. thes. 4. lit. e. Hafner de mercatore thes. 201. lit. c. Ming. de jur. territ. super. thes. 74. Spreng. Syntagm. J. P. c. 7. p. 204. Leifschn. de Mercatura thes. 69. alias enim debitor omnia dilapidaret, & creditor hinc inde nihil haberet, quo convenire eum possit, secundum proverbium Germanor. Wo nichts ist/hat der Käyser das Recht verlohren/hinc inde tamē non sequitur, quod fidejussoria cautio sit de essentia harum induciarum, ita ut sine illa persistere nequeant, Si enim hæc fidejussoria cautio à parte creditorum, in quorum præjudicium datur, non petitur omitti potest, salvo manente rescripto. Princeps enim sicut citra voluntatem creditorum hanc remittere non potest. arg. l. 8. ff. de prator. stip. Weinm. thes. 58. Limn. d. l. num. 338. Sic, ut exigat, opus non habet, l. 4. §. 5. ff. de damn. inf. vid Schönthes. 38. Weinm. thes. 62. 63. Hermes. d. l. num. 112. Perez in C. d. l. num. 6. & ad illum Eub. lit. m. n. o. p. Antora concl. 43. (c) Hanc tam in annali, quam quinquennali requici, c probat generalitas l. 4. C. de prec. Imp. off. Limn. d. l. num. 340. Hermes quest. 6. num. 112. c. 11. Quid autem si debitor tantum non haberet in facultatibus ut fidejussores dare possit, an tunc juratorix locus sit? aff. (1) quia juratoria cautio succedit in locum fidejussorix Adv. gen. C. de Episc. & Cler. §. 2. Inst. de Satisf. (2.) quia quotiescunque deficiunt cæteræ cautiones, juratoriam hanc locum habere, observari in Praxi bestetur Carpz. p. 3. const. 15. D. 53. Schönthes. 39. Weinm. thes. 65. requiritur, tamen, ut locum hæc obtinere possit, injurante, ut sit integer vitæ, non suspectus de fuga, & quod nec pignora nec fi-
C3 dejus-

de jussore, licet omnem adhiberet diligentiam, invenire potuerit. *Nov. 112. c. 2. Nov. 134. c. 9. Gail l. 2. obs. 47. num. 8. Treutl. vol. 1. Disp. 5. thes. 2. lit. b. Wesf. in π. ff. qui satisd. cog. num. 10. Bachov. ad inst. §. 2. de satisd. num. 1. Heig. in comment. ad eund. num. 6. Struv. syntagm. jur. exerc. 5. thes. 26. Dn. Carpz. jurispr. for. p. 1. const. 5. D. 9. (d) quæ consistit in hoc, ut consideret qualitatem & conditionem creditoris supra thes. 5. debitoris sup. thes. 4. & debiti thes. 5. & ut neque nimis facilis, nec nimis difficilis sit in concedendo has inducias, hinc nec nimis diu, nec nimis breviter concedat. Quæritur ergò quodnam tempus requiratur? hujus determinatio relinquenda est arbitrio principis. Nam quod expresse in jure definitum non est, ex judicis arbitrio pendet. *l. 1. §. 2. ff. de jur. delib. l. 9. C. eod.* licet autem nonnunquam annus, biennium, triennium, quadriennium concedatur, quinquennium tamen est usitatissimum ex quo & nomen habere dicitur. in d. *reformation de Policenord. Hermes quest. 4. c. 11. num. 220. Weinm. thes. 59. 60. Schön thes. 40. Limn. cit. loc. num. 341. Anton. concl. 48.* potest tamen utilitate & necessitate exigente Imperator illas ulterius concedere, non enim se coangustari patitur Majestas, & nulla ratio dari potest, cur quinquennium præcisè requiratur. Imò Imperator elapso hoc induciarum tempore illud reiterare potest *arg. l. 7. ff. de fer. necessitateque publica poscente plane alicui j⁹ suū auferre l. 9. C. de op. publ. Treutl. vol. 1. D. 1. thes. 5. lit. e. Ludw. exerc. 1. thes. 13. l. d. Gail l. 2. obs. 36. Wesf. π. ff. de acquir. rer. dom. num. 7. (favor enim publicus privato antefereendus l. 3. C. de primipilo Gail. 2. d. l.) vid. Weinm. thes. 61. Schön th. 54. Hermes. cit. loc. dissentit Hering. de fidei. c. 5. n. 135. seqq. Eub. ad Perez. C. de prec. Imp. off. n. 5. l. h.**

VII.

Effectus (cum quo coincidit finis) est, ut creditor intra illud tempus concessum, exigere debitum non possit (a) à suis tamen petere queat (b) quod usu-

3,
furæ non currant; (c) præscriptio impediatur (d) hereditibus autem profit (e) ac fidejussoribus (f) & quod excludat beneficium cessionis bonorum (g).

(a) *Ming. de sup. territ th. 74. nec debitorem interim ar-* a
restare Limn. l. 4. Tom. 1. c. 8. num. 333. Sed Q. Quid si
durantibus induciis debitor locupletior factus fuerit, an teneatur solvere, & si non solvat, an possit compelli? Respon-
ab Imperatore potest, si nimirum ille vel alius princeps privilegium datum ob cessantem causam (paupertatem nimirum) revocando, effectum tollat. *l. 4. §. 1. de mun. & hon. vid. Limn. d. l. n. pen. Schön th. 41. Hillig. ad Don. d. l. k.* (b) Aliàs enim b
media consequendi finem haum induciarū denegarentur, si enim ipsi non liceret exigere à debitoribus suis sua debita, ex quo tandem creditoribus possit satisfacere, quod tamen ut interim fiat, necesse est, ut dictum thes. præced. probe tamen observetur ne sit æque pauper ac ipse debitor, tunc enim locum has inducias non habere monui *thes. præced. §. 1. b. vid. Carpz. jurispr. for. p. 3. const. 31. D. 1. n. 17. Schön th. 43. Weinm. th. 69.* (c) Quamvis hoc negat *Schön th. 45. Hermes quæst. 10. c. 11. n. 116. Lim. cit. loc. n. 150. Heig. ad inst. de Leg. n. 6. contrarium tamen verius videtur (1) ob rationem legis finalis pr. C. de usur. rei jud. ubi de illo tempore, quod judicatis datum est, usuræ non currere. (2.) ob l. 32. §. 2. ff. de usur. ubi usuræ ex mora debere dicuntur, qui autem principis rescriptum habet, moram committere non potest (in mora enim non est, qui legitimam exceptionem se tueri potest c. 60. de R. J. in 6to) Anton. de res. mor. cond. 50. (3.) ob c. 61. de R. J. in 6to quia quod in gratiam alicujus concessum, in ejus dispendium non dandum seu retorquendum, (stricti namque juris rigor quandoque relaxandus, ne contractus plane inutilis reddatur *Muxellanus ad Reg. 61. in 6to §. 8.*) si autem usuræ hujus dilationis current, retorqueretur id in damnum debitoris, quod in gratiam ejus concessum. Usuræ enim*

enim adeò crescerent, ut tandem ipsa debita superarent. Quia
 [4) naturalis æquitas requirit ut miserorū misereamur *Dn.*
Carpz. jurispr. for. p. 2. C. 30. C. 46. Si modò pingvioris condi-
 tionis factus non fuerit *Trentl. V. 2. D. 24. thes. 4. l. c. Moll. 4to*
semestr. 7. n. 3. Hering. de fidei. c. 22. n. 43. Weinm. th. 70. An-
 d *ton. concl. 50. (d) per l. ult. C. qui bon. ced. poss. in fin.* ibi nullo
 præjudicio creditorū cuiquam ex quinquennii dilationē cir-
 ca temperalem præscriptionem generando & *arg. l. 1 §. 2. C. de*
annal. præscr. Limn. d. l. n. 150. Schön thes. 44. Weinm. thes. 74.
 e f *Anton. d. l. concl. 58. (e) de quibus supra dictum thes. 5. l. d. (f) de*
 g *quibus thes. eodem l. e. (g) l. fin. C. qui bon. ced. poss.* creditores
 enim duplici onere non gravandi *W Weinm. thes. 79. V Vogges.*
de cess. bon. thes. 6. Hering. de fidei. c. 5. thes. 127. Schneidw. ad
§. ult. Inst. de Act. n. 4. dissentit Schön th. 46.

* * *
 CORONDIS LOCO.

1. An in Augustam cadat crimen læsæ majestatis? Neg.
2. An Vicarius Imperii cognoscere possit de feudis Regalibus majoribus? Aff.

Hæc sunt, quæ tibi, lector benevole, pollicita est ingenii te-
 nuitas; in quibus, si quæ sūt quæ erroris & lapsus accusari pos-
 sint, illa defendet, & excusabit ad errores facilè proclivis ani-
 mus humanus. In nullo enim aberrare & in omnibus irrepre-
 hensibilem esse, divinæ ubique solius, non mortalis est con-
 stantiæ ac roboris. *Constitut. Dedit nobis de confirmatione*
ff. §. 13. Interim.

DIVINITATI GLORIA.

AD POLITISS.

DN. RESPONDENTEM.

DEbendi exhibuisse *moras* juvat, Optime gratas:
 Qvò, quid non facias, innuis ipse satis.
 Nempe *moras* vitas velut angvem acriq; labore
 Ocyus acceleras, quæ facienda tibi.

Stren

Strenuus ut pergas moneo Jus volve revolve:
Certè sic citius præmia digna feres.

PRÆSES.

HUc modo Nereidum veniens mercator ab oris
Vellera bis Tyrio murice tincta vehit:
Tu quoq³, Spes Patriæ Charitumq³, haud segnior acri
Impete Pieris mercibus astra petis.

Ergò age rumpe moras (quod agis) Tibi Delphicus olim,
Astris propitiis, tempora cinget honos.

Ita præstantissimo Dn. Respondenti
Gratulabundus acclamare voluit

Joh. Ern. Noricus, D.

EPIGRAMMA.

L. FRID. RAPPOLTI, PROF. PUBL. & h. t. Fac. Phil. Decani
ad

Politissimum Dn. Respondentem, Amicum Dilectum,

INduciarum, debitori quod datur,
Et gratiarum tempus & jus, & modum,
Magno juvante literarum Præsule,
Curatori ventilas dum indagine,
Amice dulcis; Turcicas inducias
Fama ecce nobis ridibunda nunciat,
Atroxque bellum pace compositum canit.
Nil ominemur suspicando tristius,
Totumque Diæ vendicemus gratiæ,
Et, quâ quietem postulavimus, præci,
Hoc esse functos turbine atque acri metu.
Sed & auspiciatum, FINDEKELLERE, id bonie
Tempus putemus atque felix literis,
Huicque erudito, quod subis, certamini
Ante alia faustum. Nempe debitor velut
Induciarum redditur tabulis sibi,
Gravibus solutus flagitatorum minis;
Perterrefactis pace sic priscus redit
Vigor Camenis. Si quid angit amplius,
Et bella nobis asperat civilia,
Post illa portæ barbara Ottomanniæ;

Id

Id ipse rerum temperabit arbiter,
Malumque in ipsos vertet autores Deus.

a. w.
IN studiis cui displicuit MORA QVINQVE DIERUM
QVINQVENNALEM aptè disputat ille MORAM.
Tu quicumque petis templum VIRTUTIS-HONORIS,
Nil cunctate citò sperne moras Remoræs:

M. Fridr. Geislero. R. S.

Dum scandis doctam fortis, PERAMANDE, cathedram
Ostendis studii pravia Signa tui,
Nontibi nostra Themis, si pergis, claudet honoris
Templum, sed Studii stet sine morte decus

Johann Goldhyan / U. J. Stud.

Ultima non laus est longo sudore parare
Merces, quas nobis venditat alma Themis.
Ultima non laus est Tibi scandere pulpita, merces
Emtas dum studio jam trutinare cupis.
Pergito susceptum laudis pertexere telum,
Et capies studiis digna trabea tuis.

Theodorus Werner. LL. Stud.

Pulpita dum scandis Themidos, dumq; illius aris
Egregium monimen rite sacrare paras,
Chare mihi, cœptis feliciter accino latus,
In Stadio studii pergito, Spes Patriæ.

Johann Jacob Hannitsch SS. Th. Stud

Madrigal.

MInerva sprach der Themis zu.
Wnd bat/ sie möchte doch zugeben/
Daß in der süßen Ehren-Ruh
Ihr Sinderkeller möge leben.
Wnd sieh! geehrter Freund/ sie thut die Thüren auff
Damit dein heisser Fleiß vollende seinen Lauff.
Wol dir/ weil Götter vor dich sorgen.

Laurentius Theil. Med. Stud.

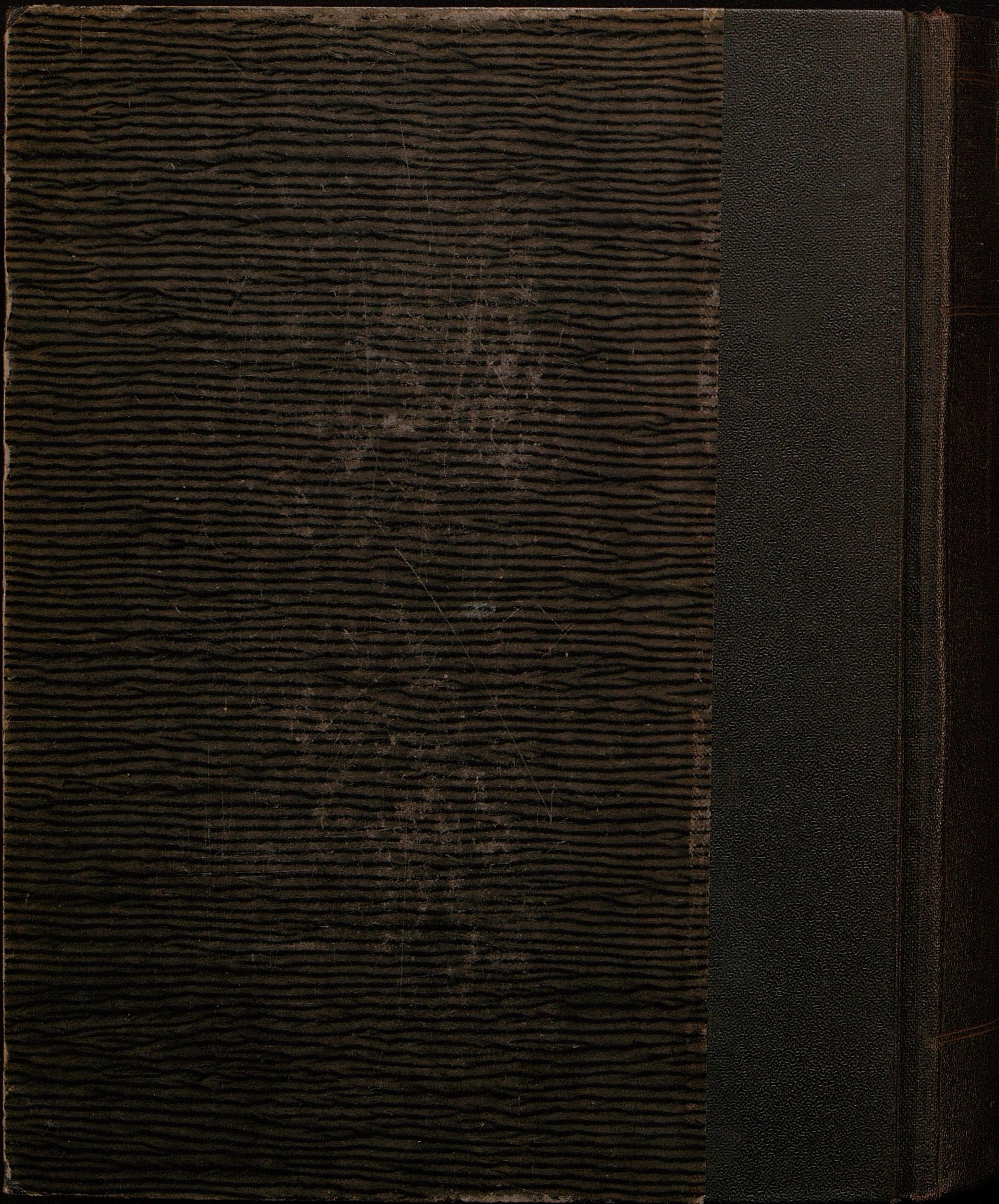
ULB Halle
005 803 330

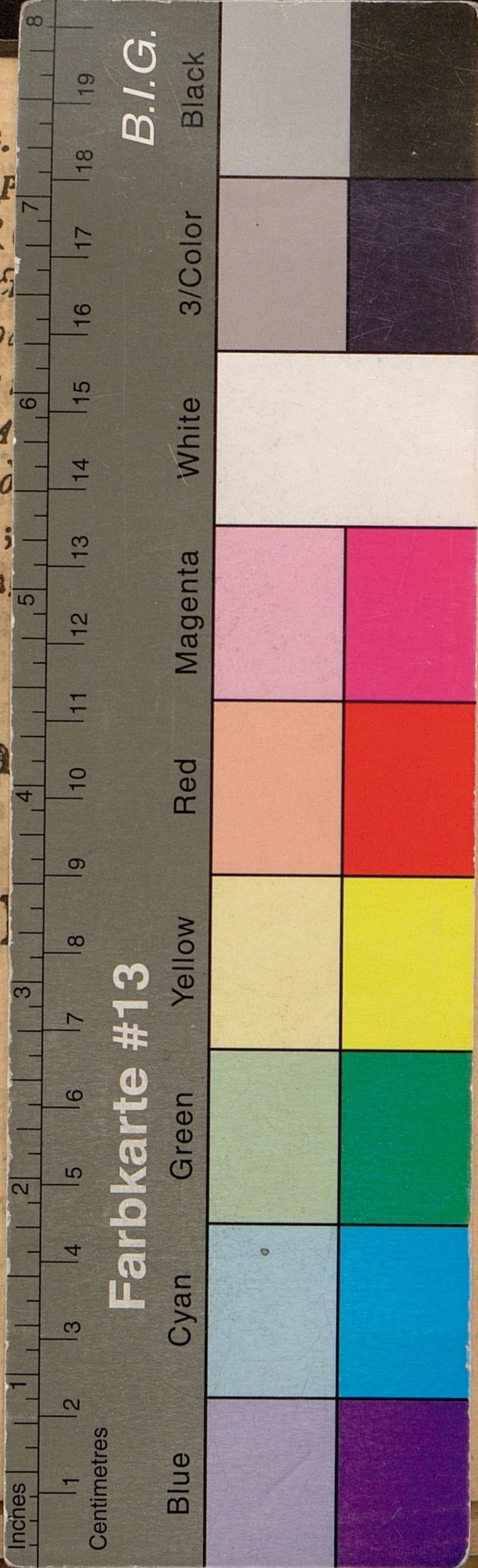
3

Konf

Me 64, 5 27
7/

JESU SALVATORE FAVENTE
Magnifico & *V*
Magnifico & *12*
DISPUTATIONEM JURIDICAM
De
QVINQVENNALIBUS
INDUCIIS,
Sub
PRÆSIDIO
Magnifici Academia RECTORIS,
VIRI
Magnifici & *13/*
Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi,
Excellentissimi,
DN. AMADEI ERODES / Phil. &
U. J. D. ac Prof. P. Facult. Jurid. Assessoris, Domini Pa-
troni, Præceptoris, ac Fautoris summo amoris ac honoris
cultu devenerandi Publico eruditorum Ex-
amini supponit.
JOHANNES SIGISMUNDUS Sindelfeller/
Dresd. Misn. A. & R.
Ad diem 13. Octobr. Anno 1664.
Lipsiæ in Collegio Petrino.
Literis JOHAN-ERICI HANNII.

#27

